การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม

นางสาวนิตยา แสงขาว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 ISBN 974-638-737-5 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A DEVELOPMENT OF A PROGRAM FOR ENHANCING CONFLICT RESOLUTION ABILITY OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS BY USING GROUP DISCUSSION TECHNIQUES

Miss Nittaya Sangkao

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education in Elementary Education

Department of Elementary Education

Graduate School
Chulalongkorn University
Academic Year 1997
ISBN 974-638-737-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

ของนักเรียนชั้นประถบศึกษาปีที่ 6 โคยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม

โดย

นางสาวนิตยา แสงขาว

ภาควิชา

ประถมศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ คร.แรมสมร อยู่สถาพร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

_______ คณบคีบัณฑิตวิทยาลัย

(คาตราจารย์ นายแพทย์ศูภวัฒน์ ชุติวงศ์

คณะกรรมการสถบวิทยานิพนธ์

ประชานคณะกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ คร.ควงเคือน อ่อนน่วม)

<u>"รงสรร อธุลอาจาร</u> อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ คร.แร้มสมร อยู่สถาพร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วรสุดา บุญยไวโรจน์)

นิตยา แสงขาว: การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม (A DEVELOPMENT OF A PROGRAM FOR ENHANCING CONFLICT RESOLUTION ABILITY FOR PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS BY USING GROUP DISCUSSION TECHNIQUES) อ.ที่ปรึกษา : รศ.คร.แรมสมร อยู่สถาพร, 239 หน้า. ISBN 974-638-737-5.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่มตามแนวคิดของ Fountain การวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของ นักเรียนโดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม 2) การทดลองใช้โปรแกรม 3) การปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรม ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียน บ้านปากเหมือง จังหวัด พัทลุง จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 20 คน เรียนโดยใช้เทคนิคการ อภิปรายกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 20 คน เรียนโดยการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล ซ้อมูลที่ได้จากการ ดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที

ผลการทดลองใช้โปรแกรม พบว่า

- 1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลองที่ 1 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2. นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมอยู่ในระดับมาก

ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 นำมาปรับปรุงและนำเสนอเป็นโปรแกรมการ ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการ อภิปรายกลุ่ม โปรแกรมที่ได้มีลักษณะเป็นโปรแกรมสอนเสริมความรู้นอกเวลาเรียนปกติ ใช้เวลาเรียน ทั้งหมด 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 60 นาที หลังเลิกเรียน

ภาควิชา ประถมศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา ประถมศึกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา "รองสัง ออลาชาชาร
ปีการศึกษา2540	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C841024 : MAJOR ELEMENTARY EDUCATION
KEY WORD: A DEVELOPMENT OF A PROGRAM / CONFLICTION RESOLUTION / GROUP
DISCUSSION TECHNIQUES / ELEMENTARY EDUCATION

district the first of the second seco

NITTAYA SANGKAO: A DEVELOPMENT OF A PROGRAM FOR ENHANCING CONFLICT RESOLUTION ABILITY OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS BY GROUP DISCUSSION TECHNIQUES. THESIS ADVISER: ASSOC. PROF. RAMSAMORN YOOSATHAPORN, Ph.D. 239 pp. ISBN 974-638-737-5.

The purpose of this study was to develop the program for enhancing conflict resolution ability for Prathom Suksa six students by using Group Discussion Techniques according to Fountain's approach. Three stages of the program development were: 1) Developing the program for enhancing conflict resolution ability by using Group Discussion Technique: 2) Trying out the program. 3) Improving and presenting the program. Subjects were 40 students of Prathom Suksa six in the academic year 1997, from Banpharkmuang School, Phattalung Province. The subjects were composed of 2 groups. The first experimental group of 20 students was taught by using Group Discussion Techniques while 20 students in the second experimental group was taught by using individual conflict resolution. The data from the second stage of this study were analyzed by using arithmetic mean, standard deviation and t-test dependent.

The findings were as follow:

- 1. The post-test arithmetic mean score of the conflict resolution ability of the students in the first experimental group were significantly greater at the .05 level than those of students in the second experimental group.
 - 2. The student's opinions about the program was at the high level.

The data obtained from the second stage of the study was used for the improvement of the program and the program for enhancing conflict resolution ability for Prathom Suksa six students by using Group Discussion Techniques was presented. The characteristic of this program was a kind of an enrichment program. It provided learning opportunities outside the regular classroom for 4 weeks: 60 minutes a day and 3 days a week after school.

ภาควิชา ประถมศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต วิธี ที่ชีว
สาขาวิชา ประถมศึกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🏂 🗸 🗸 🗸 🗸
ปีการศึกษา 2540	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยคี ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ เอาใจใส่ และชี้แนะแนวทางเป็นอย่างคีของ รองศาสตราจารย์ คร.แรมสมร อยู่สถาพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยา นิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ร ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย เป็นอย่าง คียิ่ง

กราบขอบพระกุณประชาณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รองศาสตราจารย์ คร.ควงเคือน อ่อนน่วมและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วรสุคา บุญยไวโรจน์ที่ได้กรุณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการ คำเนินการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือและการคำเนินการทคลองวิจัยค้วยคื และขอบใจนักเรียน โรงเรียนบ้านปากเหมืองและโรงเรียนบ้านป่าพะยอมทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างคื

ขอขอบคุณคุณอำไพ เพชรคงและคุณวรวรรณ สังสัพพันธ์ ตลอดจนพี่ๆเพื่อนๆ ที่ให้ ความช่วยเหลือ ทั้งขอบใจจืองๆ ทุกคนที่สนับสนุนและให้กำลังใจกับผู้วิจัย

ท้ายสุด ขอกราบขอบพระกุณบิคามารคาของผู้วิจัยอย่างสูงสุดที่ได้ให้ชีวิต ให้การศึกษา และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอคมา

นิตยา แสงขาว

สารบัญ

	н	เน้า
บทกัดย่	อภาษาไทย	1
บทกัดย	่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกร	รมประกาศ	n
สารบัญ	ศาราง	ญ
สารบัญ	แผนภูมิ	ปิ
บทที่		
1 U	ทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
	สมมติฐานของการวิจัย	9
	ขอบเขตของการวิจัย	9
	ข้อตกลงเบื้องต้น	10
	ข้อจำกัดของการวิจัย	10
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	10
	ประโยชน์ที่คาคว่าจะใค้รับจากการวิจัย	12
2 10	กสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	ความขัดเย้ง	14
	การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งให้แก่นักเรียน	
	ในระคับประถมศึกษา	25
	การอภิปรายกลุ่ม	28
	วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งตามแนวคิดของ Fountain	30
	การแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล	33
	การพัฒนาไปรแกรมการสอน	35
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40

สารบัญ (ค่อ)

บท	ที่	หน้
3	วิธีคำเนินการวิจัย	47
	การสร้างโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	
	ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โคยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม	48
	การทคลองใช้โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัคแย้ง	
	ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โคยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม	62
	การปรับปรุงและการนำเสนอโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา	
	ความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม	67
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	74
	สรุปผลการวิจัย	78
	อภิปรายผลการวิจัยย	30
	ข้อเสนอแนะ	85
ราย	เการข้างอิง 8	7
ภา	าผนวก	3
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	14
	ภาคผนวก ข สถิติและตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล	б
	ภาคผนวก ค สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลของการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	
	ในสถานการณ์ความขัคแย้งสมมติ	6
	ภาคผนวก ง คะแนนในแบบบันทึกผลการแก้ปัญหาความขัคแย้ง	
	จากสถานการณ์ความขัคแย้งสมมติที่ทำในชั้นเรียน	
	ของนักเรียนกลุ่มทคลองที่ 1 และกลุ่มทคลองที่ 2	2
	ภาคผบวก ๑ แบบสถบความสามารถใบการแก้รัไณหาความจัดเย้ง 11	5

สารบัญ (ค่อ)

ภาคผนวก ฉ	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนคำตอบของแบบสอบ
	ความสามารถในแก้ปัญหาความขัคแย้ง
ภาคผนวก ช	แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับโปรแกรม
	การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
ภาคผนวก ซ	การแก้ปัญหาความขัดแย้งในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติ
ภาคผนวก ฌ	แนวทางการวิเคราะห์กระบวนการในการแก้ปัญหาความขัคแย้ง
	จากสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติและแนวทางในการตรวจให้
	<u>คะแนนในแบบบันทึกผลการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการเรียน</u>
	แต่ละกรั้ง
ภาคผนวก ญ	เกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ขั้นตอนการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
	จากสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติ
ภาคผนวก ฎ	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนคำตอบในแบบบันทึกผลการแก้ปัญหา
	ความขัดแย้งในการเรียนแต่ละครั้ง
ภาคผนวก ฎ	โปรแกรมและแผนการสอนสำหรับการส่งเสริมความสามารถ
	ในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
	โดยใช้เทคนิกการอภิปรายกลุ่ม
ภาคผนวก ฐ	แผนการสอนที่เรียนโคยการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล

สารบัญตาราง

ศาร	หน้า
1	ลักษณะในการบ่งชี้ถึงยุทธศาสตร์ของความสามารถในการแก้ปัญหา
	ความขัดแย้งระหว่างบุคคลในสถานการณ์สมมติของ Shantz and Shantz
2	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
	ความขัดแย้งหลังเข้าร่วมโปรแกรมในกลุ่มทคลองที่แก้ปัญหาความขัดแย้งโดยใช้
	เทคนิคการอภิปรายกลุ่มและกลุ่มที่แก้ปัญหาความขัดแย้งเป็นรายบุคคล
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายความคิคเห็นของนักเรียน
	เกี่ยวกับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
4	ค่าความชากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบความสามารถในการ
	แก้ปัญหาความขัดแย้ง
5	คะแนนที่ ใค้จากการตรวจของผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยในแบบสอบความสามารถ
	ในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
б	ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
	หลังเข้าร่วมใปรแกรมของกลุ่มทคลองที่ 1 และกลุ่มทคลองที่ 2
7	คะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรยนกลุ่มทคลองที่ 1 และ กลุ่มทคลองที่ 2 ที่ได้จาก
	การสอบปลายภาคในชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5
8	คะแนนจากการตรวจสองครั้งของผู้วิจัยในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติที่ 1 107
9	คะแนนจากการตรวจสองครั้งของผู้วิจัยในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติที่ 2 108
10	คะแนนจากการตรวจสองครั้งของผู้วิจัยในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติที่ 3
11	คะแนนการตรวจวิเคราะห์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
	ในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติที่ 1
12	กะแนนการตรวจระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
	ในสถานการณ์ความขัดแย้งสมมติ ที่ 2
13	กะแนนการตรวจระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
	ในสถานการก็การเต้อนเนื้อสนาเพิ่น 2

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาร	รางที่	์ ไ
14	จำนวนและร้อยละของนักเรียนในกลุ่มทคลองที่ 1 ที่ใช้ขั้นตอนของวิธีการแก้ปัญหา	
	6 ขั้นตอนตามแนวคิดของFountain ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม	1
15	จำนวนและร้อยละของนักเรียนในกลุ่มทคลองที่ 2 ที่ใช้ขั้นตอนของวิธีการแก้ปัญหา	
	6 ขั้นตอนตามแนวคิดของ Fountain ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม	1
16	ละแนนในแบบบันทึกผลการแก้ปัญหาความขัดแย้งคั่วยวิธีการแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน	
	ตามแนวคิดของ Fountain ที่ทำในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1	3
17	คะแนนในแบบบันทึกผลการแก้ปัญหาความขัดแย้งคัวยวิธีการแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน	
	ตามแนวกิคของ Fountain ที่ทำในชั้นเรียนของนักเรียนในกลุ่มทคลองที่ 2	4

สารบัญแผนภูมิ

แผน	เภูมิที่	หน้า
	รูปแบบการศึกษาสำหรับเค็กสามารถพิเศษในชั้นประถมศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา	37
	ความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกถุ่ม	. 49
3	ขั้นตอนการคำเนินการทคลองใช้โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ความขัดแย้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โคยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม	. 64